

Van: nieuwsbrief <nieuwsbrief@h-vv.be>
Aan: niet-openbare ontvangers
Datum: 05/31/2010 04:22 PM
Onderwerp: Waarom weer die Bijbel in de klas?

Hou Humanieuws ook online in de gaten. Regelmatig staan nieuwe bijdragen online.

Inschrijven? klik hier!

Waarom weer die Bijbel in de klas?

*Björn Siffer, Woordvoerder HVV
 HVV, Samenleving, Onderwijs, Standpunt, Zingeving*

De Nederlandse dichter Lucebert schreef ooit de onsterfelijke versregel: "Alles van waarde is weerloos." De gelijkheid van man en vrouw, de vrijheid van meningsuiting, het recht op abortus en euthanasie,... Ze zijn verworven, maar zijn ze ook weerloos? Er moet alleszins nog dagelijks voor gevochten worden.

Dat wordt nogmaals pijnlijk duidelijk in Italië. Daar heeft het ministerie van Onderwijs zopas beslist om vanaf volgend schooljaar de Bijbel tot verplichte leerstof te maken. Eerst via proefprojecten, later verplichte koek. Niet zozeer tijdens het vaste uur 'religie', maar tijdens de vakken kunst, geschiedenis en Italiaans. Geïnspireerd door de foute redenering dat de wortels van onze westerse beschaving christelijk zijn. Dit klopt natuurlijk niet. Het meest eenvoudige voorbeeld om dit aan te tonen is de Gulden Regel. "Wat gij niet wilt dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet". De wortels van deze regel zijn eeuwenoud en niet christelijk. Zelfs niet westers. Confucius in de 6de eeuw voor Christus – ik gebruik opzettelijk de term 'voor Christus' –, de Tao Te Tsjing in de 6de eeuw voor Christus, de Griekse denker Isocrates in de 5de eeuw voor Christus: ze gebruikten allen de Gulden Regel om hun denken te funderen. De wortels van onze beschaving zijn Grieks-humanistisch en ook oosters, dankzij de vruchtbare ontmoetingen van Griekse en oosterse denkers in Klein-Azië, lang voor er van het christendom sprake was. Waarmee ik de christelijke bijdrage aan onze cultuur- en ideeëngeschiedenis niet wil negeren. Men moet wel bereid zijn de blik te verruimen, men moet een beetje verder durven kijken dan de eigen kring van gelijkgezinden.

Uiteraard kan het geen kwaad om in de opvoeding van kinderen af en toe eens een verhaaltje, sprookje of parabeltje op te diepen. Dus ook eens iets uit de Bijbel of waarom niet de Mahabharatha. Het kan best educatief zijn. Wat men in Italië echter gaat proberen, lijkt meer op indoctrinatie dan op informatie. En daarvoor zijn scholen niet bedoeld. Het zou de Italiaanse studenten meer bijbrengen moesten ze tijdens de lessen kennismaken met een breed gamma aan filosofische en levensbeschouwelijke ideeën.

Steeds opnieuw merken we dat bepaalde godsdiensten het niet kunnen laten afbreuk te doen aan de verworvenheden van de secularisering. Lucebert had volgens mij ongelijk. Niet alles van waarde is weerloos, je moet alleen beseffen dat niet alles eeuwig verworven is. In Italië zet men nu een stap achteruit, hopelijk blijft Europa waakzaam en weerbaar.

[reageren kan op onze blog](#)

Iedereen mooi en perfect?

*Een reactie van Patricia Van de Velde, educatief medewerker HVV
 Algemeen, Samenleving, Geestelijke gezondheid*

De voorpagina van GVA 20 mei 2010 deed me even schrikken. Hoofdtitel "Nieuwe trend: op je achtste naar de schoonheidsspecialist", met subtitel "je kan niet vroeg genoeg beginnen". Het hedendaags taboe om perfect te willen zijn, baart me zorgen.

Wat is er toch gaande? Moet iedereen perfect zijn? Moeten kinderen al beginnen met hun schoonheidsideaal na te streven? Is gemiddeld dan niet meer goed genoeg? Waarom altijd beter, sneller, mooier? We leggen niet alleen te veel druk bij onszelf als volwassenen, maar evengoed bij kinderen, blijkt nu. Waar is die leuze gebleven "Doe maar gewoon, dat is al gek genoeg"? We vergeten hier rekening te houden met rijping, gewoon opgroeien, gewoon normaal... maar wat is nog normaal?

Is het een ziekte van deze tijd? Ik vrees dat het de normen zijn die ons worden opgedrongen door communicatie, marketing en media. Waar is die positiviteit gebleven, gewoon het mooie van elke mens zien? Waarom moet alles bijgepast worden met alle middeltjes van deze tijd? Het lijkt me juist mooi om te accepteren "wat er is". Verandering, ouder worden, opgroeien, al dan niet gepaard met enige succeservaringen zoals graag gezien worden en erbij horen. Je kan je toch ook goed voelen in sociaal contact, ook al heb je dan een puist of twee. Schoonheid vanuit de eigen persoon en nieuwsgierigheid. Dat laatste is soms zelfs belangrijker dan leren uit kennis, want een interesse hebben, als is het voor treintjes, en bij jonge meisjes voor schoonheid, het is een belangrijk onderdeel van gelukkig zijn. We voelen ons allen "gelukt" als we bezig zijn met wat ons interesseert. Jonge meisjes mogen gerust dromen van een job als model/actrice, het toont een interesse, misschien iets waar ze goed in zijn, in die zin is het mensgestuurd in plaats van maatschappijgestuurd en daarom betreurt die berichtgeving me zo. "Want ze kunnen er maar niet vroeg genoeg mee beginnen". Nochtans verbetert de levenskwaliteit van

mensen niet door de indruk te geven dat we allemaal perfect moeten zijn.

Ter info enkele opvallende resultaten van het enquêteonderzoek van De Maakbare Mens vzw uit 2005. Het betrof een bevraging over esthetische en cosmetische chirurgie, een vorm van plastische chirurgie met ingrepen die het lichaam mooier maken, maar die medisch gezien niet noodzakelijk zijn. Er werd onder andere de stelling geponeerd dat het beter is geen esthetische ingrepen te ondergaan omdat het onnatuurlijk is. Bijna de helft van de jongeren is het hier mee eens, bij de 50-plussers is dat slechts een vijfde. Vooral jongeren hebben hun twijfels bij het resultaat van esthetische ingrepen, slechts 20,6% is het eens met de stelling dat het resultaat van esthetische chirurgie mooi is. Bij de 50-plussers is dat 52,8%. Het valt dus op dat oudere mensen positiever staan ten opzichte van esthetische ingrepen dan jongere mensen.

In 2005 keurde de federale kamer, via een amendement van Magda De Meyer en Kathleen van Brempt (beiden sp.a), een verbod op reclame voor borstimplantaten goed. In de gezondheidswet van minister Demotte (PS) werd dergelijke reclame definitief verboden. Dat is goed, maar wat met andere vormen van plastische chirurgie? Het is geen gewoon consumentenproduct, het situeert zich binnen de medische sfeer. Reclame is per definitie subjectief en eenzijdig, en heeft tot doel de verkoop te maximaliseren.

Deze maand is een ander onderzoek door CESO (Centrum voor Sociologisch Onderzoek, KUL) voor In-Petto Jeugddienst (landelijke jeugddienst, erkend door de Vlaamse Gemeenschap) verschenen met de passende titel "Fake". 3 op de 10 jongeren zouden misschien overwegen om met plastische chirurgie iets aan hun uiterlijk te veranderen. Bijna 9 op de 10 jongeren is ervan overtuigd dat minstens 75% van de foto's in reclame en tijdschriften fake zijn. Er is ook website en een FAKE Magazine. Het gaat in de eerste plaats over jongeren zelf. Hoe zij aankijken tegen plastische chirurgie, Photoshop, gadgets als iPhone, de glamourwereld van celebrities... Waar hou jij op en begint je imago? Een interessant onderzoek waarbij we kunnen stellen dat hier andere trends gaande zijn, juist ingaande op een zucht naar authenticiteit: 'Ik vind het belangrijk dat je bent wie je bent'.

[reageren kan op onze blog](#)

Berichtgeving per rubriek

[WASA](#)
[Zingeving](#)
[Omgaan met informatie](#)
[Onderwijs](#)
[Geestelijke gezondheid](#)

[Zelfbeschikking](#)
[Persberichten](#)
[HVV](#)
[Standpunt](#)
[Samenleving](#)

Ken je mensen die deze nieuwsflits graag ontvangen? Bezorg ons hun gegevens op nieuwsbrief@h-vv.be of stuur deze nieuwsbrief door. Informatie wordt niet uitgeleend, verkocht of verhuurd aan derden.

Humanieuws: www.humanieuws.wordpress.com
Meer HVV-nieuws : www.h-vv.be
ECHT: www.echtvrij.be

Deze humanieuws is een elektronische rondzendbrief van de Humanistisch-Vrijzinnige Vereniging (HVV). Wil je humanieuws en flash niet meer ontvangen? Stuur dan een mail naar nieuwsbrief@h-vv.be.

Je mag teksten overnemen als je auteur en [HVV](#) als bron vermeldt.

© 2010 HVV